

Lovens Affattelse slutter sig fuldstændigt til den Kamme, hvorefter selve Lovens om Landbohøjskolens Oprettelse er affattet, hvor kun de Bestemmelser ere optagne, der svare til dem, der findes her for den paatænkte Udvidelse, hvorimod alt det Øvrige er overladt til reglementariske Bestemmelser. Det er ogsaa i saadanne Bestemmelser jeg mener, at det Spørgsmaal, som den ærede Landsthingsmand berørte, vil finde sin rette Besvarelse, og jeg kan forfikkre den ærede Landsthingsmand, at hans Bemærkninger ikke skulle blive upaaagtede, naar der, hvis denne Lov vedtages, bliver Tale om reglementariske Bestemmelser.

Jeg benytter Leiligheden til at berøre et Par Smaapunkter, som jeg glemte at omtale i mit forrige Foredrag. Systemet for Lønningerne ved Landbohøjskolen er, at der for hvert Hovedfag er een saakaldet fast Lærer, men flere Docenter, som ikke kaldes faste Lærere. Til denne Terminologi slutter det foreliggende Lovforslag sig. Det er ganske vist Meningen, at der, om jeg saa maa sige, i borgerlig Forstand skal være flere Lærere i Gartneri, i Forstvidenskab og i Zoologi, hvilken Disciplin vel at mærke nu er behandlet af en meget stærkt beflæjstiget Lærer, hvis Hovedfag gaaer i en noget anden Retning, saa at ogsaa i saa Henseende et af Landbohøjskolen følt Savn vil blive afhjulpet; men denne Lærer i Zoologi skal ikke ansættes fast, da der jo, som sagt, kun skal være een fast Lærer for hvert Hovedfag. Det er en lille Misforstaaelse, naar den ærede Ordfører meente, at Stipendierne ved Landbohøjskolen kun skulle tilveiebringes ved de Afgifter, der erlægges for Underviisningen og ved Examen. Overstudet deraf indflyder ganske vist i Stipendiefonden, men der voteres desuden aarlig af Rigsdagen et Beløb dertil. I Begyndelsen var det 2,000 Rd.; siden lod man Noget gaae ind deri, som hidrørte fra Veterinæreleverne, og der blev derfor sidste Aar kun voteret 1,000 Rd.; paa Finanslovforslaget for næste Aar er der foreslaaet 1,500 Rd. med Angivelse af de Grunde, hvorved denne Forøgelse formeentlig vil være motiveret. Der voteres altsaa en aarlig Sum af Rigsdagen til dette Niemed, og der kan jo ingen Tvivl være om, at hvis den hele Indretning kommer

ifstand, bør alle Elever ogsaa betragtes som ligeberettigede i saa Henseende, og altsaa Forstelerne fra Høststeen og Lauenborg tage lige Deel med de andre i Stipendierne, ligesom det hidtil har været Tilfældet med de Stipendier, der ere givne til Veterinæreleverne.

Ordføveren: Med Hensyn til den sidste Bemærkning af den høitærede Minister troer jeg, at jeg, i hvad jeg sagde, ogsaa erkjendte, at Landbohøjskolen havde faaet Tilskud og maaskee endnu fik Tilskud af Staten, men jeg tilstaaer, at jeg nærmest har opfattet dette i Overeensstemmelse med § 10 af Loven af 8de Marts 1856, hvor det hedder: „Til Stipendiefonden tilskydes i det første Aar indtil 2,000 Rd. aarlig, i de næste 5 indtil 1,000 Rd. aarlig“, at det altsaa kun var en temporair Hjælp fra Statens Side. Den høitærede Ministers Foredrag giver mig, efter hvad jeg tidligere har udtalt og efter hvad vi have udtalt i Betænkningen, endnu kun Anledning til een Bemærkning. Naar den høitærede Minister er kommen tilbage til det Naturlige i at lægge Forstunderviisningen og Underviisningen i Landbrug sammen, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at vel er der, som jeg ogsaa har sagt, et vist Fællesskab imellem dem, men det maa ikke oversees, at den Underviisning, som gives de tilkommende Forstembedsmænd, de Forelæsninger, som holdes for dem i Fagvidensskaberne, kunne ikke ligefrem benyttes af Landbrugerne, fordi de gaae langt videre og ville forlange langt større Anvendelse af Tid og Kræfter, end det i de allerfleste Tilfælde vilde være hensigtsmæssigt for Landbrugere at anvende derpaa. Altsaa, hvis Landbrugerne skulle have Nytte af Forstunderviisningen derved, at den nuværende Underviisning for Forstembedsmændene henlægges til Landbohøjskolen, antager jeg, at Lærerne i Forstvidenskab maa holde separate Forelæsninger for Landbrugseleverne. — Hvad Grundvidensskaberne angaaer, naar jeg undtager Mathematik og Entomologi, saa turde de fleste af dem heller ikke have den Betydning for Forstmænd som for Landbrugere, idet man i Forstkulturen maa tage et større Hensyn til Undergrunden og ikke let kan anvende Gjødningsmidler, saa at f. Ex. Agrikultur-